

Un succes al dramaturgiei române

În decursul Lunii prieteniei romino-sovietice, Teatrul Central al Armatei Sovietice și-a deschis noua stagiune prezentând în premieră comedia lui Tudor Mușatescu *Titanic Vals*. Pus în scenă de A. Șatrin, spectacolul a întrunit o valoroasă distribuție, în frunte cu K. Nassonov (Spirache), L. Dobrjanskaia (Dacia), L. Fetişova (Miza), L. Persianov (Traian), F. Alekseeva (Gena) și alții.

Primită cu deosebit interes de publicul spectator, piesa a trezit un larg ecou în presa sovietică. Astfel, sub semnătura lui Vl. Pimenov, ziarul „Sovetskaia Kultura” nr. 135—1956 publică o amplă cronică asupra spectacolului.

„Această piesă — scrie Vl. Pimenov — care biciuește, cu inteligență și haz, fățărnicia și corupția societății burgheze, a fost scrisă încă în anul 1930, dar ea nu și-a pierdut nici astăzi ardoarea combativă, ascuțita notă satirică în zugrăvirea burgheziei, nici simțul cald de omenie, atunci cînd e vorba de relatarea vieții simplilor oameni muncitori, a căror cinste și înaltă moralitate contracarează cinismul și rapacitatea bogătanilor”. Referindu-se la tema și construcția piesei, Vl. Pimenov relevă: „Povestea familiei lui Spirache care s-a trezit cu o moștenire, a Genei care a luat asupra-și păcatele surorii sale — ce a dat viață unui copil nelegitim — a felului în care familia îmbătată de bogăție îl împinge pe Spirache spre deputăție, a suferințelor pe care le îndură clarvăzătorul și cinstitul Spirache — constituie acțiunea vie, deloc artificioasă a comediei care în cele mai bune scene ale ei se apropie mult de tradițiile clasice ale satirei de moravuri caragialești”.

Colectivul artistic care a dat viață scenică piesei și, în primul rînd, regizorul au considerat lucrarea lui Tudor Mușatescu „...o comedie de moravuri în care notele lirice se alătură accentelor satirice, psihologia oamenilor dezvăluindu-se prin mijlocirea unor detalii de viață imponderabile...”.

Centrul de greutate al spectacolului l-a reprezentat personajul Spirache, care a găsit în K. Nassonov un interpret plin de înțelegere și sensibilitate. Coordonînd armonios întreaga gamă a acțiunilor fizice cu psihologia personajului interpretat, K. Nassonov a creat un Spirache plin de umanism,

Afișul Teatrului Armatei Sovietice din Moscova la „Titanic Vals”

Scenă din „Titanic Vals“ la Teatrul Armatei Sovietice din Moscova

animat de „dragoste de muncă, pătruns de credința că cinstea și munca sînt inseparabile“.

Aceeași înțelegere față de sensurile piesei au dovedit-o și ceilalți interpreți care, imbinînd în jocul lor modalitățile specifice comediei cu accentele de autentic dramatism, au reușit să ridice la valoare de generalizări sociale unele trăsături de caracter ale personajelor.

„Bogatul cromatism — subliniază autorul cronicii —, varietatea modalităților folosite pentru a da viață personajelor, armonioasa imbinare dintre grotesc și elementele de adevărată și convingătoare viață fac ca munca actorilor tineri și a celor experimentați sau a măștrilor vîrstnici să devină interesantă, plină de miez și pilduitoare pentru mulți dintre colegii lor de scenă“.

Un prețios sprijin a găsit regia în pictorul scenograf B. Efimov, care, vădînd o deosebită înțelegere față de subtextul piesei, a contribuit substanțial la crearea unui cadru plastic corespunzător acțiunii scenice.

„Spectacolul Teatrului Central al Armatei Sovietice — conchide Vl. Pimenov — care și-a început viața scenică în zilele

Lunii prieteniei romino-sovietice, stă mărturie că legăturile culturale dintre popoarele noastre sînt tot mai strînse“.

Roadele unui schimb de experiență

Turneul Teatrului Popular din Varna la Constanța și cel al Teatrului de Stat din Constanța la Tolbuhin și Varna se cer considerate, mai ales astăzi cînd rezultatele pot fi cumpănite, în întregul lor, drept promițătoare începuturi ale unei mai bune cunoașteri reciproce pe planul misiunii teatrale. Mai mult decît simple vizite de curtoazie, mai mult decît obișnuite spectacole de teatru, cele două turnee au constituit o amplă și sistematică luare de contact cu problemele mișcării teatrale din ambele țări, dar mai ales au fost prilejul unui sincer și binevenit schimb de experiență între două teatre regionale care, cu această ocazie, și-au descoperit similitudinea preocupărilor și problemelor.

Ecourile pe care cele două turnee le-au trezit la noi în țară și cu deosebire amplele relatări publicate în presa bulgară în legătură cu Teatrul din Constanța și problemele teatrului românesc, ne întăresc convingerea că aceste turnee au corespuns într-un totuș așteptărilor.

În zilele cînd actorii constănțeni pre-